

193
[14]
பக்திரசக் கீர்த்தனை.

இஃது ஸ்ரீ மல்லக்கவுண்டனூர்

கு. பழனிசாமி நாயகர் அவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

பாகல்பட்டி போர்டு பாடசாலை தலைமை ஆசிரியர்

திரு. P. S. அனந்தநாராயண அய்யர்

அவர்களால் பார்வையிடப்பட்டு

சேலம் பட்டக்கார் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1935.

[0-1-0]

Q26:417

N35

172194

கோயமுத்தூர் ஜில்லா (மாஜி)

சகலகலாவல்ல ஆசிரியன்

மா. வேங்கிடரத்ன பாவலரியற்றிய

சாற்றுக்கவி

அறுசீர்க்கழில் நெடிலடி ஆசிரியம்

அம்ழ்தினு மாண்புடைய தெனக் கணைகடற்

சூழலக மெலாம் அறையுந் தெய்வத்

தமிழ் மொழியிற் பத்தியின்ப கீர்த்தன

மென்றொரு நூலை சாற்றினான் பூங்

கமழ் சோலை சூழ் மல்ல நகரிலனு தின

மருவி கருணை சாந்தம்

திகழ் நெடுங்கட் பொலிவுடைய பழனியப்பத்

திருநாம முற்ற வேளே.

1114

ற்றம்பலம்.

காப்பு வெண்பா.

சேர்சொன்மா லைஞ்கும் சிவகாமி மீதரிமீ
தார்சொன்மா லைஞ்கும் வாணிமீ—தார்வமொ
அம்புலியி லினிய அறுமுகன் மீதும்பாட
சம்புலின் மகன்றாள் சரண்.

அனை முகனினிய அடிமலர் போற்றியே
தேனை யனையதிஞ்சொற்கிதம்—மாநிலத்தில்
மதிக் கெங்கை ஞாயென்மீ தவனிடயர்மீது மகிழ்ந்
துதிக் கெஞ்சு மியம்புவாம் துதி.

அவையடக்கம்.

முற்றுணர்ந்தப் பெருமை மூதறிஞரே நன்கு
கற்றுணராச் சிறுமையேன் சுவிதையில்—குற்றங்க
ளுறினு மெல்லோர்க் கிழைவன்மீ துரைத்ததால்
பொறுமி னுமக்குப் புகழ்

விநாயகர் துதி.

[இராகம் பாசு]

[தாளம் சாப்பு]

பல்லவி

அனைமாமுகனே இங்கு
ஆகு வாகன மீதிலேரி வா (ஆ)

அதுபல்லவி

மோனை முக்தமிழ் தேனை யொத்திட
யானியற்றிட தா அருள்திட (ஆ)

சரணம்

போகும்போதுடல் பாடைமேல் புகழ்ந்
தாசுமா உனை நாடவே
பாசு தேனென பழனிசுமி சங்
கிதமே தினம் பாடவே (ஆ)

[இராகம் இந்துஸ்தான் தோடி]

[தாளம் ஆதி]

பல்லவி

விக்கினேஸ்வரனே விரும்பினேனருளே
இசபர மிரண்டிலும் சுகம் தரும் பொருளே

அதுபல்லவி

விக்கினமெல்லாம் விலகியே ஓட
விபுவே பிரபுவே கிதங்கள் பாட (வி)

சரணங்கள்

நக்கன் மகனே நான் மறை முடிவே
 நம்பியவர்க் கருள் செய்யும் சுடர் வடிவே
 முக்கண் முதலே மூலாதரனே
 முறையே கேட்டரு ளிதையே இறையே (வி)
 தக்கன் செய் யாகத்தை தகர்த்தவன் மகனே
 தயவ்வாடு வந்தெனே சுடர்தரு முகனே
 பக்கமிருந்தகார் பரம சுகனே
 பதியே பழனித் துதியே அணிந்த (வி)

சிவகாமி துதி.

இராகம்-எதுகுல் கரம்போதி]

[தாளம் சாப்பு

பல்லவி

அமனி ருலகமீன் றின்னம் கன்னியென்ப
 ருன் புகழ் சொல்ல ஆமோ

அநுபல்லவி

உமைநீ ரன்றோவென் னுள்ளத்துன்பங்கண்டும்
 எமைநீ ராட்கொள்ளா திவ்வாறிருக்கலாமோ (அ)

சரணம்

நாலெட்டறம் வளர்த்தே நானிலமுய்ய நின்றாய்
 நாயகனைத் தழுவி முலைத்தழுப்புச் செய்தொன்றாய்
 மேலிட்ட நீற்றன்பா லிடப்பாகம் பெற்று நின்றாய்
 மேதினி புகழ்நீனையே பழனிக்குகோதியருளுந்னை
 [நம்பினேன் (அ)

இராகம்-இந்துஸ்தான் தோடி]

2048 [தாளம் ஆதி

பல்லவி

சுவரியே பரமேஸ்வரியே ஈன்
 றவளனையாய் இடர்ப்படவிடலாமோ (சு)

அநுபல்லவி

தேசமிகும் பாஞ்சுடர் வடிவுடைத்தாயே
 தினன்மேலிரங்கா திருப்பது தகுமா (சு)

சரணம்

கரிமுகனெனில் அருளாதிருப்பாயோ
 கந்தனெனில் அருளாதிருப்பாயோ
 பருவத ராஜனுடை மகள் நீயே
 பழனிசாமிக்கருளாத தேன் தாயே (சு)

விட்ணு துதி.

(காளமேகப்புவவர் பாடிய)

வெண்பா

கடம்பவனச் சொக்கருக்குக் கண்ணன் வேறே
 இடம்பெரிய கண்ணென்றை ஈந்தா—னுடம்புகனிற்
 சொம்பாதி யானான் சுமக்க வெருதானான்
 அம்பானான் நேவியுமானான்.

[இராகம், மோஹனம்]

[தாளம் சாப்பு]

பல்லவி

கைகுண்ட மாலெனு மாயவனே அரன்

நெய்கொண்ட பாலென ஆயவனே

(வை)

அநுபல்லவி

கைகொண்ட மிடருடையோனே யரன்

கைகொண்ட மலைவில்லம் பாயவனே வரம்

(வை)

சரணங்கள்

அரவல்கு விளமுலை பெண்ணுரு வெடுத்தாய்

அமர்தம் பகிர்ந்தன்று அமரருக் கொடுத்தாய்

பானது இடப்புறம் சத்தியாய் பிடித்தாய்

பழனிசாமிக்கருள் பார்த்தன்மே னடித்தாய்

(வை)

கலைவாணி துதி.

[இராகம் காமபோதி]

[தாளம் ஏகம்]

பல்லவி

சகலகலா வல்லி துதிப்பேன்

சந்ததம் உன் திருப்புகழைச் சொல்லி

(ச)

அநுபல்லவி

புகழகலா திருக்கவுந் தமிழ் செல்வி

புலவர்களிகழா திருக்க என் கல்வி

(ச)

நான்முகன் நாவினி லேங்கிநிற் தாயே

நாயனையே னுனை போற்று நின் சேயே

பான்மை திருச்சங்கீதமும் ஈயே

பாடப் பழனிசாமிக்கு நீயே

(ச)

சுப்பிரமணியர் துதி.

[இராகம் சங்கராபரணம்]

[தாளம் சாப்பு]

பல்லவி

அன்னை சிவகாமி மகனே எந்தனை நீ

ஆதரியாறு முகனே

அதுபல்லவி
நின்னை பணிந்துயா நின்னை துதிக்கவும்
நினதடி யனுக்குன தருள்புரி குகனே
சரணம்

(அ)

தன்னை யறியாமல் தடியனாய் திரிந்தேன்
தருமங்க ளொரு நாளுள் செய்யாமலிருந்தேன்
பொன்னிலமாதரை பழனியும் பெருந்தேன்
பூமியிலென நினைத் தேமனுக்கிருந்தேன்

(அ)

ராகம் இந்துஸ்தான் பியாக்]

[தாளம் அரி]

பல்லவி

மால் முருகா வடி
வேல் முருகா திரு

அதுபல்லவி

பாலாபிஷேகப் பழனிமா மலை
மேலுறைவா யென்றனுக் கருளாய் திரு

சரணம்

கால்களும் நோகவும்	காவடி யெடுத்தே
காணவரு வாருன்	சேவடியடுத்தே
பால் பழந் தேன் பஞ்	சாமிர்தம் விடுத்தே
பக்தி பண்ணுவார்	துன்பங் கெடுத்த (மா)
அரனூர்க் குகந்த	மகனீ முருகா
அழகு மயிலேறு	மையனே குருவாய்
பரனூர்க் கருளிய	பாலனே வருவாய்
பழனிசாமிக்குள்	தெரிசனந் தருவாய் (மா)

ராகம் தன்யாசி]

[தாளம் ருபகம்]

பல்லவி

கூறுவாய் சேவல் கொடியே சென்று

குசனூரிடம் பரமானந்த சுகமே எனக்கருளும்படி (கூறு)

அதுபல்லவி

ஆறுமுக னுன்னை நினைந்தழி தானென

அரனூர் செவிதனிலே மொழிபவனே மனமிரங்காய்

சரணம்

[என (கூ)]

குரபத்ம னுதி யசுரரைக் கொன்றே
சுரர்க்குலகீர்த சுப்பிரமண்ய னென்றே
ஆர்வமாய் பழனி துதிக்கிறுனென்றே
அய்யா முருகையா சொலுந்
துய்யா அணி மெய்யா யென

(கூ)

ராகம் காம்போதி]

பல்லவி

[தாளம் ஆதி]

மணியே மான் மருகா மயிலேறி
இனிதே வா முருகா

(ம)

அநுபல்லவி

கணியே என் பவப்பினியே தவிர்த்து
கருண ஹரனே இது தருண மருள் செய
சரணம்

(ம)

சாகா வரந்தா எனக்கேட்டேனே
சாமி கொடாவிடில் விடமாட்டேனே
பாகே கணியே எனப்பஜிப்பேனே
பழனிசாமி நின்னருள் புசிப்பேனே

(ம)

இராகம் டா]

கண்ணிகள்

[தாளம் ஆதி]

சண்முகனே சண்முகனே சர்வதயாபர ருகனே
பன்மார்க்க மறிந்தவர்கள் பாரிலுன்மீ தெந்நாளும்
சொன்மார்க்க மறிந்தியம்பும் சொன் மாலை யணிந்தவனே
நன்மார்க்க மறியாத நாயேனே யாட்கொள்வாய்
சன்மார்க்கம் வளர் மல்ல பதியிலுரை சண்முகனே

(ச)

பொங்கோதம் தாண்டிப்போய் புன்றொழில்செய் யசுரருடன்
அங்கேதான் பொருது முடித்த மார்களுக் காசீந்தாய்
இங்கே தம் மாற்றியருள்சன் திரு மகனன்றே
சங்கீதம் வளர் மல்ல பதியிலுரை சண்முகனே

மல்லப்பதி தனில் வாழும் மயிலேறும் வேலவனே
நல்ல தவம் செய்துன்றே நன்னிலையை சேர்ந்திடவே
அல்லலுறு மவனிதனில் பழனிசாமிக் கரநெறியை
சொல்லியருள் செய்வதொடு கார்ப்பதுவு முன் கடனே. (ச)

சிவபெருமான் துதி

ராகம் நாட்டை]

பல்லவி

[தாளம் ரூபகம்]

ஸ்ரீ உமை பதியே அருள் செய்குவாய் நீயே (ஸ்ரீ)

அநுபல்லவி

ஸ்ரீ உமைக் கொரு பாகந் தந்தாயே செகத்
சராசர உயிர்க்குத் தாயே
ஸ்ரீ உமா பரமேஸ்வரன் நீயே

சிறித்து புறக்கதை எறித்து

சரித்தோலுரித்து தரித்த

(ஸ்ரீ)

சரணம்

ஜீவர்க் கூட்டி வளர்க்குங் கையா

சிறற்பலத்தில் நடித்த அய்யா

யாவற்றுள்ளும் நின்ற மெய்யா
 ஆதியந்த மிலாத அய்யா
 மூவரி லொருவனுப துய்யா
 முத்தொழிலும் நடத்துங்கைய்யா
 சர வரும்போதெனைக் காரய்யா
 சகமிசை பழனிபின் னுரையே
 சந்திரன் திசழ் முடி யிறையே

(முநீ)

[தரகம் மோஹனம்]

பல்லவி

[தாளம் சரப்பு]

மாடுடைய மா தேவா அருள யான்
 வீட்டைய வா தேவா
 அதுபல்லவி

(மா)

தோடுடையா யென்றவர் மொழி பொருளே
 கேடடையா வண்ண மெனைக் கார்த்தருளே

(மா)

சரணங்கள்

அன்னை தந்தை யான குருவே—நல்ல
 அன்பர்க்கருள் செய்யும் கற்பகத்தருவே
 பொன்னிலம் பெண்ணவா ஒருவே—உந்தன்
 பொன்னடிக் காளாக்கி வைத்தருள் குருவே.

(மா)

கைவண்ண சிலையுடை யண்ணை—தேவர்
 கருத்தின் வண்ண முப்புறஞ் செற்றதண்ணை
 உய் வண்ண மிபானு முக்கண்ணை—நீரும்
 உகந்த வண்ண மாக் கருணை செய்யண்ணை
 மால்வண்ண மருள் செய்கு கனியே—இருள்
 மைவண்ண கண்டத்து மாற்றிலா மணியே
 பால் வண்ண நீற்றின் மெய்யணியே—பார்க்க
 பழனிசாமிக் கருளி தீர்ப் பவப் பினியே

(மா)

[தரகம் கமரஸ்]

பல்லவி

[தாளம் ஆதி]

நடராஜ சிகாமணியே உன்னை
 நம்பிய பழனி பாட்டணிந்தருளினியே

அதுபல்லவி

கெடவினை தீர்த்தெனக் கருள் பரகாசா
 கிளரொளியே எங்கும் படரொளியே மிகுஞ்சுட

[ரொளியே] (ந)

சரணங்கள்

படமுடியா தினித்துயர் தீர்த்தருள் சென்மம்
 வேண்டாம் பணிந்தேன் வேண்டாம்
 விடமுடியாதென பிடித்தவர்க் கருள்வாய்
 வேண்டாம் சோதிக்க வேண்டாம்
 அம்பிகை பாகா நம்பியவர் சில
 ஆண்டாய் பஜிக்க ஆண்டாய்

(நட)

அம்புவி மிகையுனை நம்பியிருந்தேன் பல

அண்டாய் சொல்லப்பாண்டாய்

(க)

ராகம்-கமாஸ்]

பல்லவி

[தாளம் ஆதி

எவரையும் நா நம்பமாட்டேனே ஸ்வாமி

யாதியந்த மில்லா அய்யனே நினையன்றி

(எ)

அநுபல்லவி

பாரையும் விண்ணையும் பார்த்து ரக்ஷிக்கின்ற

பரமனே நினையன்றி பாமர மாக்களை

(எ)

சரணம்

தொல்லுலகில் பழனி சொல்லறம் விடுப்பார்

துரிசுடையோர்க்கெமன் தண்டனை கொடுப்பார்

நல்லவரென் றடுத்தவர்களை கெடுப்பார்

நம்பி வரை நடு ஆற்றினில் விடுப்பார்

(எ)

ராகம்-எதுகுல காம்போதி]

பல்லவி

[தாளம்-சாப்பு

அபனீரருளாயே லமுதே சந்திப்பதல்லவா

லடியே நானென்ன செய்வேன்

(அ)

அநுபல்லவி

தபெணி யிருப்பாயேல் தனிய நானென்றுய்வேன்

எபொனீ ரருள்வதென்றுனை மனம் நொந்து வைவேன் (அ)

சரணம்

அந்தோ! அந்தோ! வென அநியாயமாகவே

அடித்து நரகிலெமனடித்து தள்ளும் நோகவே

பந்தோ வெனது மனம் படத்தின் பாம்பாகவே

பறந்து கறங்குதென் செய்வனேகனே

பரிந்து பழனிக்குமையின் பாகனே

(அ)

ராகம் சாவேரி]

பல்லவி

[தாளம் ஆதி

உந்தன் சீர் பொன்னூர் பாதமலர் கான்

உந்தன் சீர் பாடுவேன் காவா சர்வேசா

(உ)

அநுபல்லவி

எந்தன் மீதில் வாதா ஈஸ்வராதி தீரா

எந்தனுக்கருள் நித்தியா சத்தியா

(உ)

சரணம்

சிவகாமிக்காக பாதி தந்த மெய்யா

சிவனின்னடியை தினம் போற்ற செய்யா

தவமான அன்பர்க்கருள் செய்யுங்கையா

பவமான தீர்ப்பழனி சாமிக்கையா

(உ)

ராகம் தோடி]

பல்லவி

[தாளம் சாப்பு

ஏமன் வந்தா லேங்கு மனது

ஏமையேனுக்குன் தாளையே தாராய்

(ஏ)

அநுபல்லவி

நாமமே சிந்தை நாடினேனங்கு

மார்க்கண்டனுக்கருள் கார்க்ககண்டேனே யிங்கு

(ஏ)

சரணம்

பூதவுடம்பழிந்தாலென் செய்வேனே
பொய்யில்லன்பர்க் கருள் மழை பொழிவோனே
பாதமலர் தினம் பணிந்தேன் செந்தேனே
பழனிசாமி பயம கற்று எங்கோனே (ஏ)

ராகம் நாதநாமகிரியை] பல்லவி [தாளம் ஆதி
சுடர் வண்ணக் கொழுந்தாய சிவமே என்ன
விடர்பட முடியாது தீரெந்தன் பவமே (சு)

அநுபல்லவி
படமெடுத்தாடிடும் பாம்பணிந்தவனே
விடமெத்தடக்கிய மிடருடையவனே (சு)

சரணம்

அடைபவர்க் கருள் செய்து ஆனந்தமளிப்பாய்
விடையண்ண வென்னுளும் விழுப்பொருள் சொளிப்பாய்
படை வில்லம்பிருந்தென்ன துதற் கண்ணை விழித்தாய்
கடையூழி முடிவென மதன்புர மழித்தாய் (சு)

காலன்றனை மலர்க்காலினால் வென்று
பாலன் மரர்க்கண்டனுக்கு அருளினாயன்று
அலந்தேவர்க்காக அருந்தியைச் சென்று
சிலன் பழனிக்குருள் செய்குவா யின்று (சு)

ராகம் சங்கராபரணம்] பல்லவி [தாளம் சாப்பு
செத்தால் வந்துதவுவாரில்லை — நல்ல
அத்தா உனையன்றி துணை யெனக்கில்லை (செ)
அநுபல்லவி

பித்தா பிறை சூடி என்றவர்க் கல்லை
இத் தாயணியில் பொன்னுக்கிடு யொல்லை (செ)

சரணம்

உத்தா நுறவினர் இன்றியோ ரெல்லை
ஒரு கோடி யிருப்பினு மொரு பலனில்லை
கத்தா நினைந்துருகா மனக்கல்லை
கரைந்துருக பழனிக் கருள் செய்யொல்லை (செ)

ராகம் இந்துஸ்தான் தோடி] பல்லவி [தாளம் ஆதி
ஈஸ்வரனே பரமேஸ்வரனே என்னை
யாவதுன் கடன்தானே ஏழை பங்காளனே
அநுபல்லவி

தேசோம யானந்தனே தினந்தேடி
திருமாலயனுங் காணு தீவண்ண அரனே (சு)

சரணம்

ஈன்றளித் தமிழ்க்கின்ற எம்பெருமானே
எழில்மிகுங் கைலாயி லுறையுஞ் செந்தேனே
ஆன்ற உலகமிசை சிவபெருமானே
அன்பன் பழனி சாமிக்கான எங்கோனே (சு)

ராகம் பைரவி]

பல்லவி

[தாளம் சாப்பு

இறைவனே யுந்தனை யான் பூஜிக்
கின்றேனே ஸ்வாமி

(இ)

அநுபல்லவி

கறையணி மிடற்றினே காலன் பயங்கரனே
காளைமீதேறி வருவாய் காலங் கடந்தவனே

(இ)

சரணம்

அறுகணி முடியோய் நின்னடியாற்பால் வந்தனையே
அன்பன் பழனிக்கருள் தெரிசனம் தந்து நீயே
சிறு வயதிலிருந்து செய்தேனுன் சிந்தனையே
சிரித்து புரத்தையன்று எரித்து மகிழ்ந்தனையே

(இ)

ராகம் மகாரி]

பல்லவி

[தாளம் சாப்பு

கொஞ்ச மேனான் நெஞ்ச மிரங்கலையே—உனக்
கோடி வந்தனம் செய்து பாடினாலும் நினை

(கொ)

அநுபல்லவி

பஞ்சபாதகம் செய்தவனென்றே
பரமனே அருளா திருப்பது நன்றே

(கொ)

சரணம்

நாதாநின்னுமக்கை செபித்திருந்தாலும்
நாய்போ லையுதென் நெஞ்சமென்னாலும்
பாதக மொன்றுஞ் செய்திலை எனையாலும்
பழனிசாமி பல தடவை சொன்னாலும்

(கொ)

ராகம் மோஹனம்]

பல்லவி

[தாளம் சாப்பு

இன்ப மென்று எண்ணி துன்பக்கடலில் வீழும்
என்னை ரகசித்தருள்வாய் ஈசனே

(இ)

அநுபல்லவி

அன்பும் பத்தியும் விட்டு அறிவின்றி சோகத்தில்
அவனி மிசை யலைந்து அரிவையர் மோகத்தில்

(இ)

பந்தபாசத்தாலிந்த பாரினிலொன்றே
பற்பல சென்மங்கள் வந்தது அன்றே
இந்த மயக்கில் யான் வீழ்வதும் நன்றே
ஏமாந்து விழுந்த பழனிக்
காமாந்த காரமதனில்

(இ)

ராகம் ஆனந்தபைரவி]

பல்லவி

[தாளம் சாப்பு

பறந்தோடுகே என் மனம் என்றுய்வனோ
நான் பாரீமீதிலென் தோணினேன்

(ப)

அநுபல்லவி

மறந்தால் பாடுட்டு நான் பலவாறெல்லாம் திரிந்தோடி
பலதர மிறந்து பின்னிக்கு பிறந்து வந்துன் மாதேவா
மலர்ப்பாதம் பணிகையில்

சரணம்

உன்மே வில்லை தீதோ—செய் தேன்திது
 உண்மை யுரைத்தேன் காதோ—இல்லையே கேட்க
 என்மேல் பிழை வாதோ—இன்ன முமைபா
 இரங்கி யருளலாகாதோ—துன்பமே எனக்
 கியானே செய்து கொண்டதை நினைந்து யாடைந்
 (தெப்போதும்.

இன்பமாய் நிறைந்தெங்கு நின்றவனே யுனை
 பழனி பஜிக்கும் போதும்

(ப)

இராகம் கதன குதூகலம்]

பல்லவி

[தாளம் ஆதி

மகனிம்சை படுனருள் தந்தை நீ
 மாகருணை மாகேஸ்வரா

(ப)

ஆறுபல்லவி

இகமீதிலே இருவினையால் எனைபிரித்தாய்
 நீக்கு ஈசா உனது

(ம)

சரணம்

சுரர்க்கந்த நான் விஷமுண்டவர்
 சொலுமாகம மறை சொன்னவர்
 திரிக் கண்ணுளாய் விஷமோ யிந்த
 வினையுண்டருள் பழனிசாமிக்குள்

(ம)

ராகம் சங்கரா பரணம்]

பல்லவி

[தாளம் திரிபுடை

எந்தையே நானென்று உய்வேன்
 எழில்மழு வோனே கோனே

(எ)

ஆறுபல்லவி

செந்தாமரை யனைப திருவடியல்கை யின்று
 தந்தாதரிக்க என்னை இரங்கி வரலாகாதா

(எ)

சரணம்

துன்பக்கடலில் மூழ்கி
 அலையுதுருமபா யானேன்
 அன்பர்க்கருள அரசே
 பழனிக் கருள் செய்யாயோ

(எ)

பல்லவி

முன்னாகம் கொன்றிரித்தோல் தன்னை மேலிடலாமோ
 பொன்னாலும் நெய்த ஆடையிலையோ
 பன்னாகப் பாம்பையே மேலணியலாகுமோ
 என்னையனக்குத் தங்காபரணமிலையோ

(மு)

(மு)

சரணம்

பொன்னம்பலமிருக்க வெள்ளிமலை யிருக்க
 புகழ்க்கும் மதுரையிலே வெள்ளியம்பலமிருக்க
 இன்னம் காசியிருக்க யாதுக்கிவ் வண்ணம் செய்தீர்
 இறைவா பெரியோய் நினக்கேராளமா யிருக்க

(மு)

பொன்னாகம் வில்லாங்கொண்டு புரம்பட பெய்தோனே
 நின்னும் உச்சரி புனிதர்க்கருள் செய்தவனே
 பன்னாகம் வேதங்கள் பாரிலுரை செய்தவனே
 பழனிசாமிக்கருளா யயன் சிரம் கொய்தவனே (மு)

ராகம் காம்போதி] பல்லவி [தாளம் ரூபகம்
 தெய்வமே நர நம்பினே நின்னை திருந்தாள் பணிந்து
 தேவர் போற்றும் (தெ)

அநுபல்லவி
 செய்வானு கூலம் செய்யெனக் கென்றே
 சைவ சமய நெறிதனில் நின்று (தெ)
 சரணம்

செய்யுங் கன்மத்தால் சிவ சிவா என்றும்
 கொடங்கள் வருமென் றுணர்ந்து யானின்று
 உய்யும் வழிதேடி துதிக்கின்றேனன்று
 உதவி செய் பழனிசாமிக்கு னையென்றும் (தெ)

இராகம் நாடக்குறிஞ்சி] பல்லவி [தாளம் ஆதி

காளை மீது இங்கு தர்மமாய்
 கண்களிப்ப ஈசா காணயான் வாறும்

அநுபல்லவி
 தாள தாமரை சூடும் மாமிசு
 தலைமைச் சந்தரர் தானெனக்கலையோ (கா)
 சரணம்.

நானைக்கோ லென்றைகோ லெமன் வருவானே
 நான் படும்பொ தெனக்கு யார்துணை தேனே
 பாளை மேல் வானைமீன் பாய்தில்லை கோனே
 பதியே பழனிக்குள் உமாபதியே (கா)

இராகம் சங்கரா பரணம்] பல்லவி [தாளம் சாய்ப்பு

நித்திய லிங்காதரா சராசர
 நீநிலச்சர்வேஸ்பரா பராபரா (தி)

அநுபல்லவி
 நித்த மரகரா சொல்வே னரலாபரா
 நீரோடு மதி டடாதார எனை காரா
 நித்தியப் பொருணியன்றோயா
 னித்தின முதல் துதித்துணை தினம்
 பத்தி செய்தினி முத்தியடையவும்
 சத்தி யொடு வந்தித்தினமருள் (தித்)
 சரணம்

சற்குருவே உமை யவள் மணவாளா
 சன்மார்க்கர்க்கருள் செய்யும் சர்வதயாளா
 கற்கு முறையறியா சிறியேன் காலகலா
 கற்பக சாகாக்கல்லி அருள் திருந்தாளா (தி)

பொற்பதம் பணிந் திருந்து மென் மனம்
பற்பல பொருள் நாடி யோடுது
அற்ப மனசடங்கிலை யென் செய்துவேன்
தற்பாதம் பொருளே பழனி புகழ் (தி)

ராகம் சுருட்டி] பல்லவி [தாளம் ருபகம்

தானைக் கர்த்தனே நாடினே னெமக்
கருள் தாரைய்யா (தா)

அநுபல்லவி

கானோமீது கந்தமார் திங்கு வந்தே
காணத் தெரிசனந் தாநும் கண்ணுதலே (தா)

சரணம்

சீலன் மார்க்கண்டன் நின் தானே பூஜிக்கும் போ

தவனை பிடிக்கவே—சென்ற

காலனைக் காலினால் காய்ந்து நட்ட மலர்க்

காலை பிடிக்கவே—இந்த

பாலன் பழனிசாயிக் கருளாத தேன்

புகழை படிக்கவே—கடன்

ஆலகாலத்தை யமுத மென உண்ட

கண்டனே வந்த

சண்டனே யுதைத்த (தா)

ராகம் முகாரி] பல்லவி [தாளம் சரப்பு

எந்தைக்கு நினை வென்மேல் வருமோ—ஏற்றில் வந்
தென்றைக்கு எனக்கருள் தருமோ (எ)

அநுபல்லவி

தந்தை மனம் பிள்ளைமேல் தனிந்துவிட்டுப் போகுமா

எந்தைக்கு நெஞ்சர எனை விடலாகுமோ (எ)

சரணம்

அந்தோ என் செய்துவேன் ஆசை வலையிலோடும்

சிந்தோதக்கடல் மனம் எனையிழுத்துக் கொண்டோடும்

பந்தோபம்பரம் காற்றோ பறவைப் புல்லென ஓடும்

வந்தே பழனி சாமிக்கருள யீசனாகிய (எ)

ராகம் மத்தியமாவதி] பல்லவி [தாளம் ஆதி

ஸ்ரீதேவா உமா தேவா

அநுபல்லவி

ஸ்ரீதேவா எனப்போற்று மன்பர்க் கருள்வாய்

காரா பெந்தனை ஸ்ரீ கண்களால் பாராய் (ஸ்ரீ)

சரணம்

திரி மூர்த்திகளி லொருவனுய ஈசா

தேவே யெனை யுந்தனுக் காளாய்க்கொள்ளீசா

திரி நேத்ரனாகிய பாமேசா சர்வேசா

ஈசா பழனிபிரிய நேசா விஸ்வேசா (ஸ்ரீ)

ராகம் ஹம்ஸத்வனி]

பல்லவி

[தாளம் ஆதி

திருநகை செய்து திரிபுர மெரித்தவா தேவர் தேவே
தேவர்களுக்காகவே

தி

அநுபல்லவி

குருவாக வந்தின்ப நெறியோதுவாய் யீடேறவே நா
னிணிமேல் தேவா தேவா

தி

சரணம்

சிவபக்தர்க் கீடாயிந்த பாரிலெங்கும்
திடமாய் சொல்வே தடியுற் புழ்த் தங்கும்
பவமறுத்தன் பருள்ளத்தில் விளங்கும்
பாதம் பழனிக் கேட்கின்றது வழங்கும்

தி

ராகம் மத்தியமாவதி]

பல்லவி

[தாளம் ரூபகம்

ஆலகாலந் தன்னை யுண்டு
ஆதரித்தருளுங் கோவே

ஆ

அநுபல்லவி

நீலமாய் கண்டத்தேவே
நீநிலம் மாவிண்ணை யாள

ஆ

சரணம்

வினையினிலிருந்தெனை விடுவித்துன்
திருவடி மலர்தனை கொடுத்தே
துனை பழனி சாமிக்கருளாய்
துய திருவாயா லன்று

ஆ

ராகம் சக்கரவாகம்]

பல்லவி

[தாளம் ஆதி

மூரிஏறும் பொருளே சுக

வாரியே அருளே நரை

மூ

அநுபல்லவி

பாரிலே மிகுந்தாசை யாலலைந்தேன்

பக்தி செய்துனை தினம் பஜித்திடவே விழைந்தேன்

மூ

சரணம்

ஆசாபாச வினை வயமே தினம்
அகப்பட்டடைந்தேன் மிகப்பயமே
தேசோ மயானந்த மயமே
திவினை யோடு பழனிக்குறும் பயமே

மூ

ராகம் சுமாஸ்]

பல்லவி

[தாளம் ஆதி

ஏழைக்குத்தானருள் செய்யாயோ ஸ்வாமி

எழில் மழுமானங்கை ஈஸ்வரன்நீயே

ஏ

அநுபல்லவி

ஊழ்வினை யாலிந்த உலகத்திலே தினம்

உழன்று உழன்று சற்றுமோய்வற்று அலைந்திடும்

ஏ

சரணம்

மெய்யனை மெய்யன்றிருக்கு மெஞ்ஞானியே
மெய்யனை பொய்யென்று தருக்கும் அஞ்ஞானியே
பொய்யினை மெய்யென்று புந்லும் பொய் வழியே
பொய்யருய்யும் நாளெந்நாள் பழனிக்கு மொழியே

ஏ

இன்னம் ஏன் மயக்கம் ஏழை என் நெஞ்சே
இன்னம் ஏன் மயக்கம்

இ

அநுபல்லவி

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லை யப்பலமாகிய
பொன்னம்பலத்தி லாடும் புனிதனை போற்றாமல் இ

சரணம்

பொன்னுசையால் தினம் பொருளையும் சேர்த்தோம்
பூமி பொருள் கார்ப்பதில் துன்பத்தை பார்த்தோம்
அன்னே துன்பத்தை யன்னே அநுதினம் சேர்ந்தோம்
அரிவையர் போகத்தை யனுபவித்து பார்த்தோம் இ

இன்னல் எனத் தெரிந்து மின்னம் சேர்த்துக் காண்டே
இருந்தா லேடனைகளில் துன்பங்க ளென்றுமுண்டே
கன்னல் களியென்றுங் சடவுளை தினங்கண்டே
கருது பழனிசாமி வாக்கிய மிதை கொண்டே இ

பார்வதிபதி துதி.

கட்டளைக்கவித்துறை

சேளாமன் மேனவர் மெய்மொழி பொய்யெனக் கேலி செய்வர்
தேளான் து கொட்டாமல் தேளென்பரோ தீயர் புனியில்
வாழாமல் பிடித்தெமன் வருத்திடும் போதன்னம்கில்
வீழாமலுனை விரும்புவரோ பார்வதி பதியே. 1

முட்டாளெனப் பெயரெடுப்பார் முன்னோர் மொழிநெறியை
விட்டாலும் விடுவர் தீ நெறி விடுவரோ தம்மொரு கண்
கெட்டாலும் பிறர் இருகண் கெடினு மென்றெண்ணி துன்பம்
பட்டாலும் படுவர் பணிவரோ பார்வதி பதியே 2

உரைத்தாலும் கேட்டிலா நல்லற வொழுக்க முரைத்து மனம்
கரைத்தாலும் கேட்டிலர் அந்தோர் என் செய்வாழிபங் காயம்
திமைத்தாலும் மதிச்சடை யிறைத்தாள் தீயர் நாரையென
நரைத்தாலும் வணங்குவரோ நம்பார்வதிபதிபே 3

சைவராய் வந்த பல்லறிவிலி சின்னாளில் சைவம் விட்டு
செய்வரா லரும் பல்வற்றின் மாமிசம் மதுசேர்த் துண்பர்
உய்வராயவர் உடல் அழியினும் முறுதியின்றி
செய்வரோ இவ்வண்ணம் நல்லவர். சிவகாமி பதியே 4

பாதகங்கொலை களாகு கட்காமம் பொய்யெனப்பகரா
நிதமும் அறிஞ்சர் மொழி மதியாமலின் ணீரிலத்தில்
மதங்கொண்டைந்தையும் செய்வறிற்றத பின் மறவி தூதர்
உடையுங் கொடுப்பின்னென் செய்வரோ உமைபின்

மணவாளனே 5

சிவனடியார் துதி.

[ராகம் இர்துஸ்தான் தோடி] பல்லவி [தாளம் கெதாள சாபு]

நசனடியரைத்தானே தினம்
ஏற்றியே போற்றுவ நானே.

அநுபல்லவி

பாசமகற்றிய நேயரை யண்டியே
பக்தியை செய்திருப்பேனே

சரணம்

ஆசையகற்றிய அம்பலவாணன்
அடியரை அன்புடன் போற்றி
தேசக்திருவிழாவைப் போலு மென்றுந்
திருவிளக்கே யவர்க்கேற்றி
அநுபத்திமூன்று பேர் பட்டணத்துப்பிள்ளை
தாயுமான ராமலிங்கம்
சிறுவனிப் பூமியில் மற்றுளடியர் மேல்
செப்பலங்காரங்கள் பொங்கும்
மல்லப்பதியினில் நல்லவர் தொண்டுசெய்
பழனிசாமியருள் நேசன்
நல்லிசைக் கீர்த்தனை பாடல் வல்லார்க்கு
நலந்தருவான் பரமேசன்

மங்கள் வாழ்த்து.

நீர்மதி யணிந்த செய்ய சிவனடஞ் செய்யகாணும்
பார்வதி யம்மை வாழ்க மொழியுணர் புலவர் பாடும்
சீர்துதிக் கருளும் வாணி செய்ய தரள் வாழ்க இந்த
பாரினிலினியக் கீதம் பன்னாளும் வாழ்க வாழ்க
திங்கள் குடியவர் வாழி திருமாலும் குகனும் வாழி
அங்கண ரன்பர் வாழி அருமறை நான்கும் வாழி
சங்கையில் குருவும் சைவம் புலவரும் வாழியிந்த
அங்கண் மாஞாலம் வாழி அருந்தமிழ் வாழி! வாழி!!

திருச்சிற்றம்பலம் முற்றிற்று.

அறிக்கை.

அழகான அச்ச வேலைகளும், ரப்பர் ஸ்டாம்புகளும்,

வால்போஸ்டுகளும் எங்கிரேவிங் வேலைகளும்

மிகவும் குறைந்த சார்ஜில் சுத்தமாய்

செய்து கொடுக்குமிடம் எங்கே?

∴ சேலம் ∴

பட்டக்கார் பிரஸிஸ்தான்!

